

něných opatřeních, po případě o jiných důležitých skutečnostech a okolnostech, a podávají jí potřebná vyjádření.

§ 29.

Další ustanovení o vojenské správě.

(1) Na místo zemských vojenských velitelství nastupují od 1. ledna 1937 velitelství sborů.

(2) Kdekoliv se toto nařízení zmiňuje o vojenské správě, rozumí se tím ministerstvo národní obrany. Ministerstvo národní obrany však může svou působnost podle tohoto nařízení svěřiti všeobecně nebo v jednotlivých případech jinému vojenskému velitelství (úřadu, orgánu); učiní-li to všeobecně, vyhlásí to ve Sbírce zákonů a nařízení.

§ 30.

Ustanovení o železničních podnicích.

O železničních podnicích budou vydány zvláštní předpisy.

§ 31.

Podrobné směrnice.

Podrobné směrnice k provedení hlavy III zákona a tohoto nařízení může vydati ministerstvo národní obrany v dohodě se zúčastněnými ministerstvy.

§ 32.

Účinnost a provedení.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr národní obrany v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Černý v. r.

Dr. Zadina v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Machník v. r.

Dr. Franke v. r.

Nečas v. r.

Dr. Dérer v. r.

Dr. Czech v. r.

Najman v. r.

Tučný v. r.

Bechyně v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Dostálek v. r.

Dr. Spina v. r.

Zajíček v. r.

198.

Vládní nařízení

ze dne 3. července 1936

o právech k nemovitostem v pohraničním pásmu, pak v obvodu opevněných a jiných pro obranu státu důležitých míst.

(VI. prováděcí nařízení k zákonu o obraně státu).

Vláda republiky Československé nařizuje podle §§ 49 až 51 a § 197 zákona o obraně státu k provedení §§ 49 až 54 tohoto zákona:

Část 1.

Osvobození od oznamovací povinnosti podle § 49 zákona.

§ 1.

(1) Oznamovací povinnost podle § 49, odst. 1 zákona se nevztahuje na nájmy jednotlivých bytů a obytných místností, jakož i místností na úschovu dopravních prostředků:

a) které jsou sjednány na určitou dobu nepřesahující dva měsíce nebo které, když po projití kratší sjednané doby byly obnoveny, netrávají déle než dva měsíce;

b) které jsou sjednány na dobu neurčitou a netrávají déle než dva měsíce.

(2) Obnoví-li se nájem místností uvedených v odstavci 1, který byl sjednán na určitou dobu, tak, že trvá déle než dva měsíce, nebo trvá-li déle než dva měsíce nájem takových místností, sjednaný na dobu neurčitou, je zapotřebí oznámení podle § 49, odst. 1 zákona. Lhůta k oznámení počíná tu uplynutím dvou měsíců, po něž trvá nájemní poměr.

§ 2.

(1) Rozhodnutí o tom, které právnické osoby neb jiná sdružení osob anebo majetku jsou — vedle osob, ústavů, podniků a fondů, vyjmenovaných v § 49, odst. 3 zákona — osvobozeny od povinnosti oznamovací podle § 49, odst. 1 zákona, přísluší zemskému úřadu v dohodě s vojenskou správou.

(2) Žádost o toto osvobození třeba podati do šesti neděl od účinnosti zákona, a jde-li o práva později nabytá, ode dne, kdy bylo těchto práv nabyto; tato žádost je podle § 196, odst. 1 zákona osvobozena od kolku. V žádosti stačí — vedle jména a sídla žadatele — uvést, o jaké právo jde a v které obci je nemovitost, jíž se právo týká; zem-

ský úřad může si kdykoli vyžádati další údaje nebo doklady.

(3) Zemský úřad může osvobození od oznamovací povinnosti přiznati buď jen pro práva nabytá před účinností zákona nebo i pro práva nabytá později a buď pro všechna práva, kterých se týká oznamovací povinnost nebo jen pro některá z nich anebo některé jejich druhy; může také určit obvod, pro který platí osvobození.

(4) Přiznané osvobození lze kdykoliv odvolati bez udání důvodů.

(5) Byla-li žádost o přiznání osvobození od oznamovací povinnosti zamítnuta, je žadatel povinen učiniti oznámení podle § 49, odst. 1 zákona do patnácti dní od doručení rozhodnutí. Nedodržení této lhůty má následky stanovené v § 50, odst. 3 zákona.

§ 3.

Prodloužení lhůty k projednávání oznámení podle § 49 zákona.

Lhůta jednoho roku, stanovená v § 50, odst. 2 zákona, prodlužuje se na tři léta, jde-li o oznámení, týkající se práv, kterých bylo nabyto před účinností zákona, a na dvě léta, jde-li o oznámení, týkající se práv, kterých bylo nabyto do 22. června 1937.

§ 4.

Součinnost některých úřadů při projednávání oznámení podle § 49 zákona a při udílení předchozího povolení podle § 52 zákona.

Projednáváje podle § 50 zákona oznámení ho došla nebo uděluje podle § 52 zákona předchozí povolení k nabytí práv, vyžádá si zemský úřad — předtím než v dohodě s vojenskou správou rozhodne — vyjádření:

1. báňského hejtmanství, jde-li o práva horní,

2. úřadu vykonávajícího veřejnou železniční správu, jde-li o práva nabytá železničním podnikem.

Č á s t 2.

O úřední likvidaci práv k nemovitostem.

§ 5.

(1) Návrh, aby bylo zpeněženo právo toho, kdo nevyhověl příkazu podle § 50, odst. 1, písm. c) zákona, podává zemský úřad u okresního soudu, příslušného podle polohy nemovi-

tosti; do návrhu třeba pojmouti výslovné prohlášení zemského úřadu, že ten, jehož právo má být zpeněženo, nevyhověl v stanovené lhůtě příkazu zemského úřadu podle uvedeného zákonného ustanovení.

(2) Návrh třeba předložit v tolika stejnopisech, aby jeden stejnopis mohl býti doručen každému spoluoprávněnému, a mimo to, aby jeden stejnopis mohl býti podržen pro soudní spisy. K návrhu třeba připojiti listinné osvědčení o právu a jeho obsahu.

(3) Návrh na zpeněžení může býti učiněn, i když právo, o něž jde, bylo po vydání příkazu podle § 50, odst. 1 zákona převedeno na osobu třetí. Je-li takové právo předmětem zápisu do veřejných knih, zařídí zemský úřad, vydávaje příkaz podle § 50, odst. 1 zákona, aby příkaz ten byl ve veřejné knize poznamenán.

(4) Je-li proti oprávněnému v běhu exekuční řízení, které může vésti k převodu práva na osobu jinou, nebudíž o návrhu rozhodováno, dokud není exekuční řízení ukončeno nebo zastaveno.

§ 6.

(1) Listinné osvědčení podle § 5, odst. 2 třeba podati:

a) jde-li o zpeněžení nemovitosti zapsané ve veřejných knihách, úředním výpisem z veřejných knih,

b) jde-li o zpeněžení nemovitosti nezapsané ve veřejných knihách, úředním opisem u soudu uložené listiny o nabytí vlastnictví k nemovitosti, a není-li takové listiny, úředním výpisem z operátu pozemkového katastru; nebyla-li by nemovitost zaznamenána v operátu pozemkového katastru, třeba držbu nemovitosti osvědčiti potvrzením příslušného okresního úřadu;

c) jde-li o věcné právo (vyjímajíc právo zástavní), nebo o právo pachtovní anebo nájemní, úředním opisem listiny zakládající toto právo, a nebylo-li by takovéto listiny nebo nemohl-li by si ji zemský úřad opatřit, údajem o obsahu tohoto práva.

(2) Listinné osvědčení nesmí býti starší než tři měsíce.

§ 7.

(1) Okresní soud doručí stejnopis návrhu (§ 5) oprávněnému do vlastních rukou a uloží mu, aby do šesti neděl od doručení stejnopisu buď v dohodě se zemským úřadem předložil dražební podmínky nebo složil soudem určenou zálohu na náklady odhadu; usnesení, jímž byla stanovena záloha, jest vykonatelné do majetku oprávněné osoby podle předpisů o vydobývání soudních poplatků.

(2) Dražební podmínky musí obsahovati:

- a) vyvolací cenu;
- b) ustanovení, že práva třetích osob k nemovitosti zůstanou zachována;
- c) určení, kdy a jakou jistotu musí složit dražitelé;
- d) určení, do kdy musí býti zapláceno nejvyšší podání;
- e) ustanovení, že, nebude-li nejvyšší podání zapláceno do stanovené doby, provede se na návrh zemského úřadu zpeněžení na útraty vydražitele. Pro toto zpeněžení, které se provede podle dražebních podmínek platných pro první dražbu, platí přiměřeně předpisy této části. Schodek při nejvyšším podání a náklady na opětné zpeněžení ustanoví soud z úřední moci usnesením; pokud tento schodek a náklady nemohou býti zapraveny z jistoty a ze složených splátek nejvyššího podání, bude na návrh zemského úřadu po právní moci usnesení, kterým byly určeny, zahájena exekuce na jmění obmeškálního vydražitele;

f) ustanovení, že zemskému úřadu přísluší právo, aby do čtyř neděl ode dne příklepu v dohodě s vojenskou správou schválil osobu vydražitele.

(3) Zároveň s opatřeními podle odstavce 1 nařídí soud, aby vyhláškou na úřední desce soudu bylo vyhlášeno zahájení řízení o zpeněžení práva.

§ 8.

(1) Nepředloží-li oprávněný ve lhůtě (§ 7, odst. 1) návrh vyhovujících dražebních podmínek, nařídí soud odhad práva. Jde-li o odhad nemovitosti, postupuje při něm soud přiměřeně podle ustanovení odhadního řádu (vládní nařízení ze dne 23. června 1933, č. 100 Sb. z. a n., o odhadu nemovitostí v řízení exekučním); při odhadu nemovitosti se zjistí hodnota, jakou má nemovitost, když se zachovají vážnoucí na ní služebnosti, výměnky a jiná věcná břemena. S odhadem nemovitosti nezapsané ve veřejných knihách třeba provést zároveň její zájemné popsání.

(2) Rozhodnutí rekursního soudu o určení odhadní ceny nelze odporovati dalším oprávněným prostředkem.

§ 9.

(1) Pravoplatné určení odhadní ceny oznámí soud zemskému úřadu a vyzve jej, aby do tří neděl předložil dražební podmínky.

(2) Dražební podmínky musí obsahovati ustanovení uvedená v § 7, odst. 2, písm. b), e) a f) a dbáti těchto zásad:

a) vyvolací cenou je hodnota zjištěná odhadem;

b) dražitelé musí složit jistotu ve výši jedné desetiny vyvolací ceny před započátkem dražby;

c) vydražitel musí zaplatiti nejvyšší podání do dvou měsíců ode dne příklepu.

(3) Dražební podmínky předloží zemský úřad v potřebném počtu stejnopisů okresnímu soudu. Soud je schváln, vyhovují-li ustanovením odstavce 2, a doručí je oprávněnému, jinak je vrátí zemskému úřadu k opravě. Oprávněný může rekurssem odporovati dražebním podmínkám ve lhůtě osmi dní od doručení. Rozhodnutí rekursního soudu nelze odporovati dalším oprávněným prostředkem.

§ 10.

(1) Jakmile byly dražební podmínky podle § 7, odst. 1 a 2 předloženy, anebo podle § 9 pravoplatně určeny, ustanoví soud dražební rok na dobu tří neděl.

(2) Dražební rok se vyhlásí podle ustanovení platných pro vyhlášení dražby v řízení exekučním; osoby, pro které vážnou na nemovitosti věcná práva a břemena, netřeba o dražebním roku uvědomovati.

(3) Usnesení, jímž se určuje dražební rok, nelze odporovati oprávněným prostředkem.

§ 11.

(1) O řízení při dražebním roku platí přiměřeně ustanovení daná pro konání dražebního roku v řízení exekučním, vyjímajíc ustanovení o odporu (rozkladu).

(2) O tom, že vydražitel nabyl nemovitosti nebo jiného práva v dražbě (prodeji) podle ustanovení této části, vydá soud úřední listinu. Na jejím základě může vydražitel žádati za zápis práva. Nestanoví-li dražební podmínky jinak, může býti listina vydána teprve po splnění dražebních podmínek.

(3) Nebylo-li při dražebním roku dosaženo vyvolací ceny, zruší soud řízení a uvědomí o tom zemský úřad a oprávněnou osobu.

§ 12.

(1) Náklady na řízení o zpeněžení práva hrađí oprávněný.

(2) Částka, kterou jest vydražitel povinen podle dražebních podmínek zaplatiti v hotovosti, uloží se u soudu, který ji vydá oprávněnému, po případě, je-li oprávněných několik, rozdělí ji mezi oprávněné podle poměru jejich

podílů, a jde-li o spoluvlastníky nemovitosti, přihlíží se i k břemenům, váznoucím na jednotlivých podílech a od vydražitele převzatým. Bylo-li právo po vydání příkazu zemského úřadu převedeno na jinou osobu (§ 5, odst. 3, první věta), vydá se zaplacená částka této osobě, neodporuje-li oprávněný; jinak se ponechá v soudní úschově na vrub oprávněného.

§ 13.

Návrh na prozatímní správu na vrub dosavadního oprávněného může učiniti zemský úřad až do pravoplatného zpeněžení práva.

§ 14.

(1) Zavedení prozatímní správy vysloví a správce ustanoví okresní soud příslušný podle polohy nemovitosti.

(2) Správce buď ustanoven z osob zapsaných do seznamu vnučených správců; podle potřeby může však býti za správce ustanovena i jiná vhodná osoba, která má k tomu potřebné praktické i odborné znalosti. Navrhl-li zemský úřad v návrhu podle § 13 za správce určitou osobu, buď tato osoba za správce ustanovena.

§ 15.

O prozatímní správě platí jinak přiměřeně předpisy části 4 vládního nařízení ze dne 3. července 1936, č. 197 Sb. z. a n., o podnicích důležitých pro obranu státu (V. prováděcí nařízení k zákonu o obraně státu), s tou změnou, že oprávnění, příslušející podle citovaných předpisů úřadu, přísluší okresnímu soudu; prozatímní správu může však tento soud zrušiti jen na návrh zemského úřadu.

§ 16.

Pokud v této části není ustanoveno jinak, platí o řízení před soudem ustanovení zákona ze dne 19. června 1931, č. 100 Sb. z. a n., o základních ustanoveních soudního řízení nesporného.

Č á s t 3.

Závěrečná ustanovení.

§ 17.

(1) Ustanovení tohoto nařízení o právech

k nemovitostem platí přiměřeně také pro práva horní, vodní, honební a rybářská.

(2) Listinné osvědčení podle § 5, odst. 2 třeba podati, jde-li o právo horní, úředním výpisem z knihy, a jde-li o právo vodní, honební a rybářské, obdobně podle ustanovení § 6, odst. 1, písm. c).

§ 18.

(1) Tam, kde je v tomto nařízení zmínka o vojenské správě, rozumí se tím ministerstvo národní obrany.

(2) Ministerstvo národní obrany může svoji působnost podle tohoto nařízení svěřiti všeobecně nebo v jednotlivých případech jinému vojenskému velitelství (úřadu, orgánu); učiní-li tak všeobecně, vyhlásí to ve Sbírce zákonů a nařízení.

§ 19.

Ministerstvo vnitra spolu s ministerstvem národní obrany může v dohodě se zúčastněnými ministerstvy vydati pro úřady, zúčastněné při provádění §§ 49 až 54 zákona a tohoto nařízení, podrobné směrnice k provedení těchto právních ustanovení.

§ 20.

Toto nařízení nabude účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministři národní obrany, spravedlnosti a vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Černý v. r. Dr. Zadina v. r.

Dr. Kalfus v. r. Machník v. r.

Dr. Franke v. r. Nečas v. r.

Dr. Dérer v. r. Dr. Czech v. r.

Najman v. r. Tučný v. r.

Bechyně v. r. Dr. Šrámek v. r.

Dostálék v. r. Dr. Spina v. r.

Zajiček v. r.